

Žijte v átmickém vědomí

→ *Promluva Satja Sáí Báby ze 14. ledna 2002* ←

*Slunce se zjevilo v poklidné nádheře míru.
Den se začal krátit a ostře foukal studený vítr.
Pole zlatě zrála obilím. Rolníci radostně zpívali.
Na březích řek vykvétaly z poupat girlandy květů.
Přišel čas svátku Sankránti
a naplnil naše domovy novou úrodou.*

*Až se lidé vzdají nenávisti a násilí,
upevní v sobě city lásky a získají dost moudrosti,
aby si uvědomili jednotu všeho lidstva,
pak se země vskutku stane rájem.*

(básně v telugu)

Vtělení lásky! Chlapci a děvčata!

V uplynulých čtyřech dnech vypadalo Prašánti Nilajam jako jednotný svět. Studenti z kolejí odtud, z Anantapuru a Brindávanu a také studenti vyšší střední školy a žáci základní školy zde tvrdě, oddaně a s odevzdaností pracovali a prokázali všestranné dovednosti. A nikoli jen studenti. I jejich učitelé, mladí stejně jako staří, věnovali studentům při jejich přípravě všemožnou péči. Popravdě řečeno, v této podobě nelze principy lásky, jednoty, oddanosti a odevzdanosti nalézt v žádné jiné instituci na světě. Budou-li takovéto ústavy existovat všude po světě, svět bude zbaven problémů.

Studenti, chlapci i děvčata, podali báječné ukázky dovednosti a krásy. Vedle svých učitelů i oni předvedli svůj talent v rozmanitých oborech. Bdělost znamená život. Naši studenti excelovali nejen při sportu a hrách, ale i při hře

na *nádasvaram**. Radost udělali všem. Skupinu lvího tance tvoří chlapci z vyšší střední školy i absolventi, kteří dnes již absolvují vysokoškolské kurzy. Chlapci vystupovali s velikým nadšením, byli dokonalí a potěšili každého. Děvčata z Anantapuru prošla odborným tréninkem a naučila se hrát na *nádasvaram*, konkrétně pro Svámího narozeniny a podobné příležitosti. Možná jste je dnes dopoledne poslouchali. Děvčata se účastnila sportovních, hudebních i kulturních akcí ne pro své osobní potěšení, ale pouze s výlučným úmyslem udělat radost Svámímu. Řadou obtíží a překážek prošla s rozhodností a dosáhla úspěchu.

Právě jste poslouchali řeč studenta, který pochází z Dárdžilingu. Je členem taneční skupiny. Při jedné zkoušce vylezl až do výšky 4 metrů, aby předvedl odvážný kousek. Svámí mu předtím radil, aby do tak velké výšky nevystupoval, ale chlapec v zápalu nadšení pro Svámího jeho slova neuposlechl. Ztratil rovnováhu a spadl. Otekl mu krk. Řekl jsem mu tedy, aby si na pár dnů odpočinul. On mi na to odvětil: „Svámí, přijel jsem až z Dárdžilingu jen proto, abych se odevzdal tvým nohám. Ať se mému tělu stane cokoli, toto své rozhodnutí nevzdám.“ Trval na tom, že se tance zúčastní.

Udělal mi takové rozhodnutí i víra radost. Tak jsem se jeho krku jemně dotkl rukou a řekl, že všechno bude v pořádku. Úplně se vyléčil. Každému z vás odpovídám v souladu s city, jaké ke mně chováte. Moje *sankalpa* (vůle) spočívá na vašich citech. Chlapec se představení posléze účastnil a jeho výkon byl obdivuhodný.

Dnes vidíme hodně lidí, mladé i staré, jak díky pevnému předsevzetí zvládají úžasné úkoly. Nicméně odhalit tajemství mysli a hmoty se dosud nepodařilo nikomu. Všechny lidské činnosti, od úsvitu do soumraku, se k nim vztahují, a přitom ani vysoce vzdělaní lidé nevyvíjejí žádné úsilí, aby pochopili, co vlastně hmota a mysl jsou. Když se jich zeptáte, co je to mysl (angl. *mind*), odpovídí, že na tom nezáleží (angl. *does not matter*). Tvrdí, že pokoušet se porozumět podstatě mysli nemá význam. A když se jich zeptáte, co je hmota (angl. *matter*), odpovídí pro změnu, že to je jedno (angl. *never mind*).

Přitom ze všeho nejdříve by měl člověk pochopit vztah mezi myslí a hmotou. Toho, kdo nezná podstatu mysli, lze nazvat bláznem. Ten, kdo podstatě mysli rozumí, je věru *mahaníja* (vznešený). Co tedy je tvarem mysli? Kde povstává? Jaká je její podstata? Co za tajemství spočívá za ní? Tudy by měl člověk pátrat a dotazovat se. S *átmanem* se pojí tři mocné síly: 1) *Manas* (mysl) 2) *Buddhi*

* dechový hudební nástroj

(intelekt) 3) *Sanskára* (kulturně zděděná duševní dispozice z tohoto života a životů minulých).

Nesmírnost myslí je nepopsatelná, její schopnosti se vymykají lidskému chápání. Celé věky úsilí by nestačily na její pochopení. Mysl například urazí v mžiku jakoukoli vzdálenost. Bez schopností, jakými mysl disponuje, nelze zvládnout žádný úkol. Mysl nemá formu a funguje jen s pomocí átmické síly. Neboli je to vnitřní Já, jež se skrze mysl projevuje a provádí všechny činnosti ve světě. Za druhé je tu intelekt. Ten je plný světla. Rozlišuje mezi dobrem a zlem, aniž by dal prostor sobectví. Třetí je síla *sanskáry*. Její působení zažíváme nejen v tomto, ale i v příštích zrozeních. Znamená to vzdát se zlého a kultivovat dobrotu myšlenek, slov i skutků. Žádná kniha nedokáže podrobně popsat sílu *manas*, *buddhi* a *sanskáry*, proto jsem se rozhodl, že je studentům vysvětlím.

Začneme tím, že se pokusíme pochopit vztah mezi myslí a hmotou. Jedna bez druhé nemůže existovat. Tady je růže. Ta odpovídá hmotě. Avšak bez myslí tento květ neuvídíte. Mysl je založena na principu reakce, odezvy a odrazu. Skutečnou lidskou bytostí je ten, kdo rozumí podstatě myslí a jejího působení. Domníváte se, že mysl je shluk myšlenek. Odkud však potom ony myšlenky povstávají? Základnou myšlenkou je Já a ony povstávají z *čaitanji* (bdělosti). Každý je obdařen *vidžňánou* (moudrostí), ale někteří bláhoví lidé jsou pyšní na své knižní vědomosti. Takové nelze nazývat skutečně vzdělanými. Bez znalosti Já jsou všechny ostatní podoby vědění k ničemu.

VeźmĚte si kupřĚkladu ělovĚka, kterĚy je vysoce vzdĚlĚn ve fyzickĚm smyslu slova, a poloŹte mu otĚzku: „Kdo jste?“ Vzdor svĚmu vysokĚmu vzdĚlĚnĚ vĚm nebude schopen sprĚvnĚ odpovĚdĚt. MoŹnĚ řekne: „Jsem RĚma ŐĚstri.“ To je vřak jmĚno, jakĚ dostalo jeho tĚlo a neodpovĚdĚ jeho pravĚmu JĚ. KdyŹ stejnou otĚzku poloŹte znovu, nejspĚř řekne: „Jsem vĚdec.“ Ani to ovřem nenĚ sprĚvnĚ odpovĚdĚ, protoŹe odpovĚdĚ jeho svĚtskĚmu vzdĚlĚnĚ a nemĚ s jeho pravĚm JĚ nic spoleěnĚho. Znovu se tedy zeptĚte a on odpovĚ: „Jsem Ind.“ ZkrĚtka nepochopĚ, Źe ani jmĚno ani povolĚnĚ nebo nĚrodnost jeho pravĚmu JĚ nijak neodpovĚdĚ.

TĚlo a mysl jsou pouze nĚstroje. MĚte je pod kontrolou, ale sebe s nimi nikdy neztotoŹňujte. Vy jste pĚn, zvlĚdĚnĚte tedy svoji mysl a buďte tvůrci svĚch myřlenek. KdyŹ to ělovĚku takto vysvĚtlĚte, uvĚdomĚ si pravdu a odpovĚ sprĚvnĚ: „JĚ jsem byl celou dobu zaveden pŹipoutanostĚ k tĚlu. NynĚ si uvĚdomuji, Źe jsem *Ětman*, kterĚy pŹekraćuje tĚlo, je za ěasem a nelze je svĚtskĚm vzdĚlĚnĚm pojmout.“ To dĚky nevidĚnĚmu *Ětmanu* celĚ tĚlo funguje. LidĚ zapomĚnĚjĚ na PĚna (*Ětmana*) a jsou oklamĚni svou pŹipoutanostĚ k tĚlu.

Vše, co se pojí k tělu, tj. jméno, povolání nebo vzdělání, jsou dočasné. Vaše jméno je Pravda. Jste Já, jež je věčné. Vzdejte se tedy připoutanosti k tělu a žijte v átmickém vědomí. Dokud jste připoutáni k tělu, poznání *átmana* nemůžete nikdy dosáhnout. Dokážete sice citovat ze svatých písem, ale bude to odpovídat jen knižním vědomostem a ty vás k vašemu pravému Já dovést nemohou. Vy jste *átman*, který je zdrojem všech sil. Abyste pochopili sílu *átmana*, zkoumejte nejprve podstatu své mysli. Působení mysli nelze ani slovy popsat. Mysl je zodpovědná za narození, smrt, konání, za rodinu, dětství, stáří, štěstí, smutek, za úspěch i neúspěch.

Na mysli spočívá celý život. Jakmile podstatu mysli jednou pochopíte, poznáte i podstatu hmoty. Chcete-li pochopit podstatu mysli, měli byste mít pod kontrolou smysly. Jak můžete řídit ostatní, když nevládnete vlastní smysly? Měli byste smysly ovládat, máte-li se stát dobrými vůdci. Mysl je velmi mocná. Když její moc člověk nechápe, je pyšný na své omezené vědomosti a to je vysloveně bláznovství. Takový člověk si myslí, že umí všechno. Pak svoji mysl odklání od snahy pochopit *átmana* směrem k triviálním cílům. To je pak důvodem, proč je člověk vystaven obtížím a bídě.

Jste za své štěstí a za svoji bídu zodpovědni a jiné byste pro své životní poměry vinit neměli. Dokud si své pravé Já neumíte uvědomit, zažíváte dualitu radosti a bolesti. Avšak jakmile své pravé Já poznáte, nebudete už jimi ovlivněni. Je hřích vinit ze svého utrpení jiné. Trpíte kvůli nedostatku mravnosti ve svých citech a kvůli nesprávnému chování. Váš osud spočívá na charakteru. Charakter se zakládá na činech a ty zas vycházejí z myšlenek. Pěstujte proto mravnost a svaté myšlenky. Zákonu *karmy* nemůže nikdo uniknout. Spočívá na mysli.

Vtělení lásky!

Bez mysli nemůžete existovat, je vždy s vámi. Lidskou bytostí můžete být nazýváni jen tehdy, pokud znáte podstatu mysli. V tom spočívá učení védánty. Védánta je esencí véd, které učí *átmadžňánu* (znalost sebe sama). *Átman* je jako řídicí místnost – jakmile tam získáte přístup, budete mít všechny smysly i mysl pod kontrolou. Když v domě zapnete hlavní spínač, budou svítit žárovky ve všech místnostech. *Átman* je jako hlavní spínač a smysly jako žárovky v jednotlivých místnostech.

Vezměme kupříkladu venkovské sídlo s jeho nejrůznějšími pokoji, jako jsou ložnice, pracovna, spíž, jídelna, kuchyň nebo koupelna, přičemž jeden od druhého jsou odděleny zdmi. Všechny ty pokoje jsou ovšem vaše dílo. Jakmile zdi zboříte, zůstane jen jedna velká hala. Připoutanost k tělu je jako zeď, která

odděluje jednoho člověka od druhého a která překáží uvědomění si Já. Když zeď zboříte, uvědomíte si nekonečné a nesmrtelné Já.

Místo toho vy však po mnoho zrození rozvíjíte připoutanost k tělu. Zkuste se tedy odpoutat alespoň od tohoto zrození. Hlásíte se k něčemu jako ke svému, ale vaše to bude, jen dokud bude existovat vaše tělo. Po smrti to bude patřit někomu jinému. Je-li tomu tak, k čemu byste měli rozvíjet připoutanost ke světskému majetku? Lidský život je založen na Já a moje. Já odkazuje k *átmanu* a moje odkazuje k hmotě. Mysl pochází z *átmana* a hmota je produktem mysli. Jak jednou pochopíte podstatu mysli a hmoty, budete znát i všechno ostatní.

Studenti!

Máte před sebou dlouhé životy. Nečekejte až na stáří, abyste se vydali na duchovní cestu. Vyjeďte zavčasu, jeďte pomalu a dojeďte bezpečně. Buďte nyní, ve svém věku, velmi opatrní a nemarněte čas triviálními zájmy. Čas je velmi vzácný, a je-li jednou pryč, zpátky jej nevrátíte. Vyviňte všemožné úsilí, abyste pochopili, co pochopit máte, dokud jsou vaše smysly silné. Nemůžete-li nyní, nebudete moci ani nikdy jindy v životě.

*Ó člověče, nebuď pyšný na svoji fyzickou krásu,
na své mládí a sílu svých smyslů.
Velmi brzy zestárneš.
Vlasy zešednou, kůže bude vrásčitá
a oči přestanou sloužit jasně.
Děti se ti budou smát, budou ti říkat stará opice.
Tvé tělo není než panenka z kůže.
Zkus tedy pochopit to tajemství ukryté za loutkohrou.*

(píseň v telugu)

Kdo vám přijde ve stáří na pomoc? Užívejte proto svých smyslů řádně a spoléhejte sami na sebe. Nikdo nemůže s jistotou říci, co se stane s jeho tělem v příští chvíli. Proto tedy nerozvíjíte připoutanost k tělu. Ale starat byste se o ně měli řádně, abyste nebyli na druhých závislí. Své povinnosti plňte upřímně.

Odkazujete k sobě coby k Já a to není ničím jiným než *átmanem*. Nechť je pod kontrolou *átmana* a ničeho jiného i vaše tělo. Když se zeptáte, kdo je Ramajja, někdo se zvedne a řekne: „Já.“ Zeptáte-li se, kdo je Anil Kumár, pak člověk, který tu stojí, řekne: „Já.“ Tímto způsobem je princip Já fundamentální a je přítomen v jednom každém z vás. Jako se od jedné lampy zažehne další, také

z tohoto základního Já se vynořila všechna další. Stejný proud dává světlo všem žárovkám. Každá bytost je jako žárovka a Bůh je jako generátor.

Kdyby se vás měl někdo zeptat, kdo jste, měli byste s přesvědčením říci, že jste *átman*. Co je mysl? Jedním aspektem Já. Jako je cukr základem pro všechno sladké, je *átman* základem těla, mysli i intelektu. Tohoto základního principu byste se měli pevně držet. Patříte k lidstvu. Nedovolte tedy své mysli, aby se chovala jako opice. Ve skutečnosti je na tom vlastně opice lépe v tom smyslu, že pomáhala sloužit Rámovi. Jednou dala opice muži lekci, řekla mu: „Ó, bláhovče! Tropíš si ze mě žerty, ale já jsem ve skutečnosti mnohem lepší než ty. Podíliš se na službě Bohu, tak jako jsem to kdysi dělala já? Já jsem poslouchala příkazy Pána Rámy, přešla jsem oceán a našla místo, kde přebývala Matka Sítá. Stála jsem před Pánem Rámou jako *dína* (poslušná služebnice) a čelila Rávanovi jako *dhíra* (statečná). Také ty bys proto měl mít pokoru před šlechetným a zlému čelit s odvahou.“

Člověk si dnes počíná jako poblázněná opice. Ocas možná nemá, ale rysy opice ano. Opusťte tyto sklony, vydejte se na posvátnou stezku a za cíl si vezměte přidržovat se *átmana*. Pochopte, že jste jiskrou *átmana* a snažte se harmonizovat mysl, intelekt a *sanskáru*. *Sanskára* je velmi jemná a možná jejím důsledkům nyní nerozumíte. Následuje vás od zrození ke zrození jako stín. Ona se vztahuje k procesu tříbení, zjemňování. Máte moc tříbit se, ale nepoužíváte ji. Přitom tříbit se musíte. To je obsahem posvátného učení indické kultury.

Indická kultura je jako čisté zlato, dnes je však taková vzácnost přehlížena. Lidé nemají úctu k rodičům a starším. Posvátné hodnoty lásky a pokory již zapomněli. Význam přikládají jen světskému vzdělání a hmotnému majetku. Ty s vámi budou, dokud budete naživu. Až však tělo opustíte, nepůjde s vámi *sansára* (rodina), nýbrž jen *sanskára* (vrozené sklony). Vy však nyní *sanskáru* ignorujete, necháváte se lapit v *sansáře*, a tak trpíte, protože vám chybí mír.

*Navzdory svému vzdělání a inteligenci
nepozná pošetilý člověk své pravé Já
a člověk nízké mysli se svých zlých vlastností nevzdá.
Moderní vzdělávání vede pouze k rozepřím,
nikoli k úplné moudrosti.
K čemu je osvojit si světské vzdělání,
když vás nedokáže vést k nesmrtelnosti?
Osvojte si takové vědění, jež vás učiní nesmrtelnými.*

(báseň v telugu)

Nesmrtelnost získáte jen tehdy, když poznáte Já.

*Ach, studente!
Pracně bojuješ v životě jen za tím účelem,
abys naplnil žaludek.
Tolik se toho naučíš z nejrůznějších oborů.
Vyzkoušej si sám a prozkoumej,
jak velkého štěstí jsi dosáhl tím,
že jsi celou tu dobu – zapomínaje na Boha –
trávil od rána do noci získáváním vědomostí a jmění.*

(báseň v telugu)

Můžete tvrdit, že jste procestovali svět křížem krážem, když jste jen pohlédli na mapu? A podobně je bez užitku získávání knižního vzdělání. Skutečně to prozkoumejte: co jste získali zapomněním na Boha a uvěřením ve svět? Naprosto nic! Můžete jít do světa a vydělat hromadu peněz, ale vezmete si s sebou i jen halíř, až jednou budete svět opouštět? Jaký to má užitek, jen tak jezdit po světě? Ochutná snad lžíce, kterou podáváte jídla a sladké pudinky, jejich rozmanité chuti? Podobně jezdí člověk do různých zemí a čte nejrůznější knihy a zcela bez užitku.

Vtělení lásky! Studenti!

Rozvíjejte lásku a podělte se o ni s ostatními. Proměňte tento svět v ráj lásky. Pak nebude žádná bída. Pochopte podstatu mysli a budete vykoupeni. Účastnili jste se sportovního setkání, ukázali velké nadání a vyhráli mnoho cen. To je ze světského hlediska také velmi důležité. Světské vzdělání je pro život zde a vzdělání duchovní slouží životu po smrti. Obojí je tedy zásadně důležité.

Světské vzdělání je jako levá noha a duchovní vzdělání jako noha pravá. K chůzi potřebujete obě nohy. Podobně jsou pro cestu životem potřebné obě podoby vzdělání. Levá noha (svět) musí být dříve nebo později opuštěna, ale pravá (duchovnost) bude tou pravou vždycky. Většina z nás používá při práci pravou ruku. Co to znamená? Znamená to, že bychom měli dělat jen ty pravé, správné věci a činit každého šťastným. I v každodenním životě používáme levou ruku k odstranění špíny a pravou k plnění povinností.

Co je cílem lidského života? Člověk musí poznat základní pravdu, totiž princip *átmana*. *Átman* je uvnitř vás. Můžeme to poznat pouze pomocí intelektu, protože ten má schopnost rozlišování. Chcete-li sníst pomeranč, musíte sloupnout hořkou kůru. I opice nejprve odstraní slupku banánu, než se do něj pustí.

Podobně by měl intelekt odstranit zlé a přijmout dobré. Na co je lidské zrození, jedná-li člověk jako opice nebo buvol? I od buvolů nebo od krav se ovšem máme čemu přiučit. Když se pasou na louce, nepromarní ani minutu a pak poklidně žvýkají vše, co snědli. Podobně kdykoli narazíte na cokoli dobrého, přijměte to bez otálení. Později to můžete promýšlet a vstřebávat.

Studenti!

I ptáci a zvířata se chovají v souladu se svojí přirozeností. Člověk však, vzdor svému vzdělání, na svou pravou podstatu zapomněl a chová se jako blázen. K čemu je mít při zkouškách stoprocentní výsledky, když neznáte základní princip života? Můžete si nacpat plnou hlavu knižními vědomostmi a vše to pak ze sebe při zkoušce vysypat, abyste dostali dobré známky. Ale kolik dobrých známek jste dostali na duchovním poli? Nemá žádný význam být prvotřídním studentem ve světském vzdělání a na duchovním poli zůstat na nule. Znamky jsou bezpochyby důležité, měli byste ale také dbát na to, abyste si nezasloužili špatné poznámky.

Chlapec, který mluvil před chvílí, vyprávěl o svém zážitku. Když během jedné zkoušky na představení spadl, myslel si, že přišel o svoji šanci, a byl velmi smutný. Modlil se ke mně, abych ho vyléčil a zbavil ho bolesti, aby se tance mohl zúčastnit. Když jsem viděl jeho odhodlání a víru, okamžitě jsem ho vyléčil. Taková víra a odhodlání jsou pro boží milost nezbytné. Světec Purandaradása řekl: „Ó Bože! Když chráníš své oddané, jsi Ráma, a když trestáš hříšníky, jsi Jama (bůh smrti). Prahládovi ses zjevil jako Nárájana a démon Hiranjakašipu tě spatřil coby Jamu. Zjevuješ se právě tak, jak o Tobě oddaní smýšlejí.“

Vždy pomáhejte, nikdy nezraňujte. Totéž hlásá mudrc Vjása: *Parópakárah punjája, pápája parapídanam* (člověk získává zásluhy službou lidem a hřeší ubližováním). Přitom není horšího hříšníka nad toho, kdo kritizuje Boha, a není horšího pekla, než se od Boha oddělovat. Namítnete, že je na světě mnoho těch, kdo zapomněli na Boha a krásně si žijí. To ano, ale žijí jako psi a lišky. Člověk by však měl žít jako oddaný, aby získal boží milost.

Studenti!

Potvrďte dobré jméno našeho Ústavu a buďte společností ideálem. To je způsob, jakým se očekává, že projevíte vděk za to, že jste studovali bezplatně. V jiných ústavech neseženete místo, aniž byste něco nedarovali. Zde je však vzdělání poskytováno zcela zdarma. Peníze přicházejí a odcházejí, ale mravnost přichází a roste. Nuže, pěstujte mravnost. Dostalo se vám Svámího lásky, proto by každá kapka vaší krve měla být naplněna vděčností.

Dám vám drobný příklad. Vicekancléř volal do Singapuru a žádal mistra, aby sem přijel a vedl chlapce v přípravě lvího tance. On tedy přijel a chlapce cvičil. Včera jsem zavolal správce: „Přijel k nám ten taneční mistr a všem se to moc líbilo. Jak mu můžeme vyjádřit vděk?“ Správce nevěděl, a tak jsem řekl, že mu dáme 40 tisíc rupií na pokrytí cestovních výdajů. Tímto způsobem věnuji každému chlapci i trenérovi osobní pozornost.

Řeknete si možná, že Svámí je kdovídkde a neví, co se děje. Svámí je však tady, tam a všude, jako princip *átmana*. Uspokojím každého jednoho a беру na sebe ztráty a obtíže, které mohou povstat z vašich činů. Tomu však rozumět nemůžete. Všichni učitelé tvrdě pracovali, aby se sportovní setkání úspěšně vydařilo. I když jsou již v pokročilém věku, pracovali Rádhásvámí a Rámamúrti neúnavně a studentům poskytli velkou podporu. Slouží v našem ústavu i po odchodu do penze. Všichni pracovali v jednotě. Kde je jednota, tam se projevuje božství. Máte-li v sobě božství, ostatní již přijde.

Úspěch sportovního setkání je dílem kolektivního úsilí. Není jiného podobného ústavu, než jaký je ten náš. Jednotu, harmonii a lásku, jakou tu najdete, nelze nikde jinde nalézt. Příčinou toho všeho je Svámí. Jeho láska způsobila tuto jednotu. Jsem připraven vydávat hodně peněz pro blaho studentů. Mým jediným cílem je proměnit je v ideální občany.

Některým lidem se dostane hojnost Svámího lásky a oni jednají nevděčně. Je to jejich osud. Mnoho lidí, kteří sem zavítají, jsou šťastní, když náš ústav vidí. Vy potvrďte jeho dobré jméno, kamkoli půjdete. Toho si od vás žádám. Jsem hotov dát vám cokoli, oč mě požádáte.

Také děvčata z koleje v Anantapuru udělala hodně práce. Popravdě řečeno, ti, kdo žijí v Puttaparti, mají velké štěstí, protože Svámího *daršan*, *sparšan* a *sambhášan* mohou dostat každý den. Studenti v Anantapuru takovou výsadu nemají. Je to už dvanáct let, co jsem byl v Anantapuru naposledy, a přece tam všichni neúnavně a oddaně pracují s přesvědčením, že Svámí je stále s nimi. Jejich oddanost a upřímnost jistě přinese plody. Velmi brzy Anantapur navštívím a všem jim přinesu požehnání. Každý skutek přináší výsledky, ale musí se počkat na vhodnou dobu.

Mnoho lidí se dnes bojí – myslí si, že bude válka mezi Indií a Pákistánem. Žádná taková válka nebude. Indie bude požehnána příslibem úspěchu. Je to posvátná země a bude vždy bezpečná. Tu a tam možná budou drobné rozmíšky, vždyť dnes nepanuje jednota ani uvnitř malé čtyřčlenné rodiny. Jak se může za takových poměrů vyhnout drobným konfliktům země s tak ohromným počtem obyvatel? Válka však nebude. Vše zůstane spojeno jako jedna rodina.

Modlete se z celého srdce za blaho všech lidí – *Lókáh samastáh sukhinó bhavantu* (Kéž jsou šťastni všichni lidé na celém světě). Šťastní můžete být jen tehdy, je-li šťastný svět. Mezi vámi a světem je těsné a nerozlučné pouto. Zpívejte božské jméno. Modlete se za blaho světa a zapojte se do aktivit služby.

U příležitosti svátku Sankránti, v Prašánti Nilajam dne 14. ledna 2002